

C/2024/1550

26.2.2024

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2023 r. – Alessio i in./EBC

(Sprawa T-1192/23)

(C/2024/1550)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Roberto Alessio (Turyn, Włochy) i 77 pozostałych skarżących (przedstawiciele: F. Ferraro i A. Califano, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej EBC i naprawienie szkód majątkowych i niemajątkowych wynikających z decyzji o oddaniu Banca Carige pod zarząd tymczasowy (decyzja EBC EBC-SSM-2019-ITCAR-11 z dnia 1 stycznia 2019 r.), z decyzji przedłużających (decyzja EBC EBC-SSM-2019-ITCAR-13 z dnia 29 marca 2019 r. przedłużająca zarząd tymczasowy do dnia 30 września 2019 r.; decyzja EBC z dnia 29 września 2019 r. przedłużająca zarząd tymczasowy do dnia 31 grudnia 2019 r.; decyzja EBC z dnia 19 grudnia 2019 r. przedłużająca zarząd tymczasowy do dnia 31 stycznia 2020 r.), z odmowy dostępu do decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r. i 29 marca 2019 r. (LS/LDG/19/182 EBC z dnia 29 maja 2019 r.) oraz z wykonywania funkcji nadzorczych nad Banca Carige w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 6 grudnia 2023 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia zasady *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, jak również obowiązku staranności i obowiązku dobrej administracji, przyczyniając się do osłabienia sytuacji finansowej Banca Carige w okresie poprzedzającym objęcie go zarządem tymczasowym.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia art. 27–29 dyrektywy 2014/59/UE, art. 69 octiesdecies i art. 70 włoskiego Testo Unico Bancario [skonsolidowanego prawa bankowego (zwanego dalej, „TUB”)], a także zasady proporcjonalności, oddając Banca Carige pod zarząd tymczasowy w sposób niezgodny z prawem, jak orzekł Sąd w wyroku z dnia 11 października 2022 r. w sprawie T-502/19 Corneli/EBC. EBC dopuścił się również poważnego i oczywistego naruszenia art. 72 TUB uniemożliwiając skarżącym akcjonariuszom wniesienie powództwa odszkodowawczego poprzez powołanie na członków zarządu tymczasowego osób, które były członkami zarządu Banca Carige bezpośrednio przed wprowadzeniem zarządu tymczasowego.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym EBC naruszył w wystarczająco istotny sposób uzasadnione oczekiwania skarżących, dając najpierw jasno i wyraźnie do zrozumienia, że nie było pilnej potrzeby podjęcia działań w celu naprawy Banca Carige, a następnie niedługo po tym oddając bank pod zarząd tymczasowy. Jednocześnie EBC naruszył zasadę lojalnej współpracy z jednostkami w ramach realizacji celów Unii.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia art. 63 TFUE i zasady równego traktowania, gdyż niezgodnie z prawem oddanie Banca Carige w zarząd tymczasowy i wynikające z tego podwyższenie kapitału, bez możliwości wyboru dla skarżących akcjonariuszy arbitralnie wykluczyło ich z możliwości dalszego inwestowania w bank i uczestniczenia w jego restrukturyzacji, w odróżnieniu do tego, co miało miejsce w odniesieniu do działań naprawczych innych instytucji kredytowych przeprowadzonych w przeszłości.

5. Zarzut piąty, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia art. 1 akapit drugi TUE, art. 15 ust. 1 TFUE i art. 4 decyzji 2004/258/WE ⁽¹⁾ w sprawie dostępu do dokumentów instytucji, odrzucając niezgodnie z prawem wnioski o dostęp do swojej decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r. o oddaniu Banca Carige pod zarząd tymczasowy, jak stwierdzono w wyroku Sądu z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie T-501/19 Corneli/EBC.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia motywu 40 i art. 29 ust. 5 i 8 dyrektywy 2014/59/UE ⁽²⁾ oraz art. 56 i 61 TUB, nie podejmując działań w odniesieniu do niezgodnej z prawem decyzji członków zarządu tymczasowego o wykluczeniu skarżących akcjonariuszy z podwyższenia kapitału proponowanego w ramach zarządu tymczasowego; nie przeprowadzając kontroli nieprawidłowości udzielenia pełnomocnictwa do głosowania w sprawie podwyższenia kapitału; oraz nie dokonując kontroli rzeczywistego udziału CCB w podwyższeniu kapitału.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym EBC wykonał niezgodną z prawem decyzję o oddaniu Banca Carige pod zarząd tymczasowy, gdyż umożliwił nowo mianowanym przez niego członkom zarządu przyjęcie aktów bez podstawy prawnej i nie podjął środków koniecznych do wykonania wyroku stwierdzającego nieważność.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia prawa własności skarżących (art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
9. Zarzut dziewiąty, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia prawa do dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej).
10. Zarzut dziesiąty, zgodnie z którym EBC dopuścił się poważnego i oczywistego naruszenia prawa dostępu do dokumentów instytucji (art. 15 TFUE i art. 42 Karty) oraz prawa do skutecznej ochrony sądowej (art. 47 Karty praw podstawowych).
11. Zarzut jedenasty, zgodnie z którym przy mało prawdopodobnym założeniu, iż nie zostanie stwierdzona niezgodność z prawem działań EBC, skarżące tytułem żądania ewentualnego wnoszą o stwierdzenie odpowiedzialności z tytułu działania zgodnego z prawem ze strony organu nadzoru Unii.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku (BCE/2004/3) (Dz.U. 2004, L 80, s. 42).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).